

Ogólne wskazania CDOR dla Moderatorów, DORów, osób organizujących i prowadzących rekolekcje dotyczące osób z problemami natury psychicznej

Ruch Światło-Życie jest ruchem formacji biblijno-liturgicznej. Animatorzy i odpowiedzialni są przygotowywani do posługi w tym zakresie. W ramach oaz wakacyjnych i formacji rocznej tworzą środowisko życia chrześcijańskiego, m. in. posługując się metodą przeżyciową opartą o pedagogię nowego człowieka, wypracowaną przez ks. Franciszka Blachnickiego. Metoda ta na przestrzeni lat doprowadziła wielu uczestników nie tylko do pogłębienia życia duchowego oraz do rozwoju osobistego poprzez kształtowanie pozytywnych postaw i zachowań.

Metoda przeżyciowa, znana i ceniona w tradycji formacji chrześcijańskiej, odwołuje się m. in. do sfery emocjonalnej, jako jednego z aspektów życia człowieka i pomaga mu w przemianie życia. Jednak gdy mamy do czynienia z istnieniem zaburzeń psychicznych, w skrajnych przypadkach może nastąpić ich nasilenie lub uaktywnienie utajonych procesów chorobowych. Taki stan uczestnika wpływa negatywnie na niego samego, na grupę oraz na prowadzących. Właściwa opieka nad osobami z poważnymi zaburzeniami oraz chorymi psychicznie jest na oazie niemożliwa. Oazy rekolekcyjne Ruchu Światło-Życie nie mogą zajmować się terapią zaburzeń psychicznych.

Diakonia oazy towarzyszy uczestnikowi na drodze wiary i od jej członków nie są wymagane kompetencje w zakresie specjalistycznej pomocy psychologiczno-terapeutycznej. Rodzice i opiekunowie prawni osób niepełnoletnich są pierwszymi, z którymi należy się konsultować w przypadku wystąpienia problemów. W sytuacjach trudnych, diakonia oazy powinna niezwłocznie zasięgnąć porady specjalisty, a nie prowadzić terapii na własną rękę. Diakonia Oaz Rekolekcyjnych powinna przygotować dla każdej diakonii oazy średniej w diecezji zestaw kontaktów do specjalistów (terapeuta, psycholog, lekarz). Diakonie oaz średnich powinny móc skonsultować się z nimi w razie problemów na oazie, a także - w razie wystąpienia problemów psychicznych - zasięgnąć opinii przy rozeznawaniu czy uczestnik może brać udział w rekolekcjach do końca. W razie konieczności wyjazdu z rekolekcji, osoba, nawet pełnoletnia, podejrzana o zaburzenia psychiczne, nie powinna z oazy wyjeżdżać sama.

Przed rekolekcjami wskazane jest także zapoznanie członków diakonii - np. w formie warsztatów, prelekcji, webinarów - z tematyką najczęściej występujących objawów chorób i zaburzeń psychicznych oraz ze sposobami reagowania na nie (należy zwrócić uwagę zarówno na interakcje z osobami z zaburzeniami, jak i na troskę o zachowanie higieny psychicznej odpowiedzialnych).

Od strony organizacyjnej wszystkie karty kwalifikacyjne powinny być zgodne z aktualnymi wytycznymi stosownego ministerstwa odpowiedzialnego za wypoczynek dzieci i młodzieży, tzn. zawierać pytania o specjalne potrzeby edukacyjne uczestnika wypoczynku, w szczególności o potrzeby wynikające z niepełnosprawności, niedostosowania społecznego lub zagrożenia niedostosowaniem społecznym. Szczegółowe wytyczne dotyczące reagowania na nagłe sytuacje warto zawrzeć także w regulaminie rekolekcji.

Przy okazji przypominamy także, że zgodnie z obowiązującym prawem w karcie powinna być informacja od rodziców lub opiekunów prawnych osoby niepełnoletniej o lekach, które przyjmuje ona stale. Leki osób niepełnoletnich przechowuje wychowawca (osoba z diakonii oazy) który podaje je uczestnikowi zgodnie z opisem przedstawionym w karcie przez opiekuna dziecka. Inne leki mogą być podane na pisemne zlecenie lekarza.

